

Comorile ascunse ale neprihăririi

Vineri, 25 martie 2005

Gili Cârstea

Un martor ocular spunea că, la sesiunea din 1888, sora White asculta cu atenție prezentările lui E.J.Waggoner și uneori spunea cu voce tare în timpul predicii: “Fraților, aici este mare lumină.”

Unii pot considera că erau simple manifestări emoționale la auzul unei predici bune. Poziția ei ulterioară despre lumină nouă însă demonstrează că ea era cât se poate de uimită de ce aude – și auzise destule până la acea dată. Imediat după Minneapolis ea a început să înțeleagă cât de limitată fusese credința noastră, deși formularea credinței bisericii de atunci nu a suferit nici o îmbunătățire până în ziua de astăzi. Stăm tare la vechile hotare de mai bine de un secol.

Ea spunea atunci că “abia am început să avem o slabă licărire despre ce înseamnă credința,” sau că “noi nu înțelegem și nici nu experimentăm credința așa cum ar trebui,” sau că “avem doar sclipiri ale razelor de lumină care trebuie să vină peste noi.” În Manuscrisul 15 din 1888 chiar citează vorbele îngerului, care spunea că “mai este multă lumină care trebuie să strălucească din Legea lui Dumnezeu și din evanghelia neprihăririi. Această solie, înțeleasă în adevăratul ei caracter, și proclamată prin Duhul, va lumina pământul cu slava ei.”

Îngerul leagă astfel solia 1888 de lucrarea unui “alt înger” – acela din Apocalips 18 – a cărui slavă va umple tot pământul. Într-un articol din Review, la câțiva ani după Minneapolis, ea confirmă această legătură cu mare forță:

a) lumină urmează să fie descoperită și comunicată chiar înaintea timpului de strâmtorare:

“Faptul că timpul strâmtorării și al persecuției este chiar înaintea poporului lui Dumnezeu nu trebuie să-i descurajeze în prezentarea adevărului. Ei trebuie să proclame adevărul deoarece acesta este adevăr.”

Perle de gândire trebuie adunate și eliberate din legătura lor cu eroarea; căci prin asocierea lor cu eroarea, Autorul adevărului a fost dezonorat.”

b) se specifică fără ezitare în ce domeniu perlele adevărului trebuiesc separate de eroare:

“Mărgăritarele prețioase ale neprihănirii lui Hristos, adevăruri de origine divină, trebuie căutate cu grijă și așezate la locul lor, spre a străluci cu sclipiri divine în întunericul moral al lumii. Faceți ca perlele strălucitoare ale adevărului, pe care Dumnezeu le-a oferit omului spre a orna și înălța numele Său, să fie recuperate de sub gunoii erorilor, așezate acolo de călcătorii legii lui Dumnezeu, slujind scopurilor marelui amăgitor prin conexiunea lor cu eroarea. Așezați din nou perlele luminii divine în cadrul evangheliei. Nimic să nu se piardă din lumina prețioasă care vine de la tronul lui Dumnezeu.”

c) cu această lumină prețioasă s-a făcut ceva cumplit:

“Ea a fost aplicată greșit și lepădată ca fiind nefolositoare; dar ea este trimisă din cer, și fiecare perlă trebuie să devină proprietatea poporului lui Dumnezeu și să-și găsească poziția reală în cadrul adevărului. Perlele prețioase ale luminii divine trebuiesc adunate laolaltă și, cu ajutorul Duhului Sfânt, trebuiesc plasate în cadrul sistemului evangheliei. Dumnezeu a revărsat Spiritul Său peste slujitorii Săi, calificându-i să-și folosească talentul descoperind adevărul celor ce se află în întuneric; dar capacitatea prin care adevărul poate fi transmis altora a fost pervertită și folosită spre a înșela. Ei își folosesc darurile așa cum le-a folosit Satana amăgind pe îngerii din cer, înălțând eul și folosindu-și darurile pentru slava proprie. Ei ajung pradă confuziei, mințile lor sunt întunecate de vrăjmașul, iar adevărurile primite de la Dumnezeu sunt îngropate sub mormane de erori, sau pervertite spre a folosi cauzei nelegiurii. Dar aceste raze de lumină nu vor fi pierdute pentru omenire. Ele trebuie să fie o lampă pentru picioarele noastre și o lumină pe cărarea noastră. Aceste perle vor da strălucire și frumusețe evangheliei, strălucind ca stelele în bezna morală care acoperă lumea” (RH 23 oct 1894).

Dacă îngerul spunea în 1888 că “mai este multă lumină” care va izvorî din solia neprihănirii lui Hristos, de ce este biserica împinsă pe un drum complet opus recomandării lui? De ce strategia bisericii este creștere, unitate și viață mai bună, când lumea are nevoie disperată să vadă razele prețioase ale neprihănirii lui Hristos pe care și noi, alături de alții, le-am îngropat sub grămezile de erori ale teologiei contextuale moderne?

Ultima solie de har nu va fi o nuanță proaspătă care să învioreze o evanghelie neputincioasă, ci o lumină strălucitoare, coborâtă din cer, care va trasa o clară deosebire între Hristos și Baal.